

Sygn. akt VI GC 360/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: stażysta Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. S.

przeciwko : (...) Bank (...) SA z/s w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda J. S. na rzecz pozwanego (...)

(...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 360/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 marca 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód J. S. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Bank (...) S.A. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 12 kwietnia 2013 r. nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w P. V Wydział Gospodarczy w dniu 14 maja 2013 r., sygn. akt V GCo 108/13 oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu dla niniejszego podał, iż roszczenie pozwanego względem powoda jest przedawnione, skoro Bank w dniu 9 kwietnia 2010r rozwiązał w trybie natychmiastowym umowę z powodem, a w dniu 14 maja 2013r. Sąd zaopatrzył powyższy tytuł w klauzulę wykonalności, na wniosek złożony w dniu 29 kwietnia 2013r., to jest złożony po upływie 3 letniego okresu przedawnienia.

Pozwany w złożonej odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości wraz z zasądzeniem od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że zarzut przedawnienia jest niezasadny, ponieważ po rozwiązaniu umowy ugody powód uznał swoje zobowiązanie. Powód w dniu

7 października 2010 r. złożył wniosek o uzgodnienie nowych warunków spłaty. W odpowiedzi powód otrzymał od banku pismo z dnia 17 stycznia 2011 r. w którym pozwany podał stan zadłużenia z tytułu dwóch kredytów oraz wskazał

jakie dokumenty powód powinien dołączyć w przypadku dalszego starania się o ugodę. Powód pismem złożonym w dniu 09 lutego 2011 r. wniósł o przedłużenie terminu do dostarczenia dokumentów wymaganych

przez bank w związku z zawarciem umowy ugody, dokonywał wpłat na poczet zadłużenia a nadto pismem złożonym dnia 15 października 2013 r. wniósł o zwolnienie nieruchomości spod zabezpieczenia hipotecznego, gdyż nieruchomość tą chce sprzedać dobrowolnie, a środki wpłacić na poczet zadłużenia.

W ustosunkowaniu się do powyższego powód pismem z dnia 4 marca 2015 r. podtrzymał wnioski i twierdzenia zawarte w pozwie, wskazując, iż bank nie dokonywał księgowania wpłat uiszczanych przez powoda na należność objętą bankowym tytułem egzekucyjnym wystawionym w sprawie, lecz na inny dług, o czym świadczy okoliczność, iż mimo wpłat należność główna nie zmniejszała się. Odnosząc się do pism powołanych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew, podniósł, że ich nadawcą był on oraz jego żona, a pisma te dotyczyły innego kredytu (wspólnego kredytu małżonków) który został im udzielony przez pozwany bank.

Pismem z dnia 17 marca 2015 r. pozwany potwierdził, że powód J. S. jest zobowiązany wobec pozwanego z tytułu dwóch umów kredytu - w tym niebędącego przedmiotem niniejszej sprawy umowy kredytu obrotowego z dnia 21 września 2001 r. nr(...) (z późn. zm.). Pozwany podał, że żona powoda M. S. przystąpiła do długu wynikającego z ww. umowy kredytowej. Pozwany dalej wskazał, że zarówno ww. kredyt jak i kredyt stwierdzony zaskarżonym tytułem wykonawczym w niniejszej sprawie były restrukturyzowane umowami ugody zawartymi w tym samym dniu - 27 maja 2007 r. oraz zmieniane aneksami z tej samej daty tj. 15 października 2007 r. Korespondencja stron dotyczyła obu kredytów, o czym świadczy pismo powoda z dnia 7 października 2010 r. w którym powód mówi o kredytach, a nie konkretnym kredycie oraz pismo pozwanego z dnia 17 stycznia 2011 r. Odnośnie zarzutu powoda, iż pozwany nie zaliczał wpłat wykazanych w odpowiedzi na pozew na poczet umowy kredytu stwierdzonej zaskarżonym tytułem wykonawczym, pozwany wskazał, że należność główna mimo wpłat nie uległa zmianie, bowiem pozwany otrzymane wpłaty zaliczał na spłatę odsetek oraz kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powoda J. S. z (...) S.A. łączyły dwie umowy kredytowe:

1. nr (...) z dnia 22 listopada 1999 r.
2. nr (...) z dnia 21 września 2001 r. - do długu z tej

umowy przystąpiła żona powoda M. S..

Pismem z dnia 9 kwietnia 2010 r. (...) S.A. rozwiązał umowę ugody z dnia 28 maja 2007 r. do umowy kredytu obrotowego w rachunku kredytowym nr (...) z dnia 22 listopada 1999 r. (z późn. zm.), informując, iż zadłużenie z ww. tytułu wynosi 102.663,32 zł tytułem należności głównej, 99.941,78 zł tytułem odsetek oraz 2.062,88 zł tytułem odsetek za nieterminową spłatę, stawiając kredyt w stan wymagalności i jednocześnie wzywając powoda do zapłaty.

Pismem z dnia 9 kwietnia 2010 r. (...) S.A. umowę ugody z dnia 28 maja 2007 r. do umowy kredytu obrotowego w rachunku kredytowym nr (...) z dnia 21 września 2001 r. (z późn. zm.) jednocześnie przedstawiając stan zadłużenia z ww. umowy oraz wzywając M. S. do zapłaty.

Pismem z dnia 7 października 2010 r. powód zwrócił się do pozwanego o uzgodnienie nowych warunków spłaty **kredytów** wobec (...). Jako nadawcy ww. pisma figurują J. S. i M. S., natomiast podpis pod pismem złożył tylko J. S..

W odpowiedzi na powyższe pozwany pismem z dnia 17 stycznia 2011 r. kierowanym do J. S. i M. S. zawiadomił, że istnieje możliwość restrukturyzacji ich zadłużenia z tytułu kredytu nr (...) z dnia 21 września 2001 r. oraz z tytułu kredytu nr (...) z dnia 22 listopada 1999 r. po spełnieniu dodatkowych warunków. W piśmie tym Bank przedstawił stan zadłużenia wynikający z obu kredytów w tym z nr (...) według stanu na dzień 17 stycznia 2011 r., wzywając do

spląty zadłużenia z ww. tytułów w terminie 7 dni od otrzymania pisma, ewentualnie do przedłożenia w tym terminie wskazanych informacji i dokumentów oraz uzgodnienia nowych warunków płatności.

W odpowiedzi na powyższe pismem otrzymanym przez pozwanego dnia 9 lutego 2011 r. J. S. i M. S. zwrócili się o kilkudniowe przesunięcie terminu dostarczenia dokumentów.

Pozwany dokonywał wpłat na poczet zadłużenia, co czynił następująco: w dniu 21.04.2011 r. wpłacił kwotę 500 zł, w dniu 16.05.2012 r. kwotę 500 zł, w dniu 31.12.2013 r. kwotę 1000 zł, w dniu 01.04.2014 r. kwotę 1000 zł oraz w dniu 02.05.2014 r. kwotę 1000 zł

W dniu 12 kwietnia 2013 r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wobec J. S. obejmujący należności z tytułu ww. umowy kredytu obrotowego z dnia 22 listopada 1999 r nr(...) w którym wskazano, iż na wymagalne zadłużenie składają się należność główna w wysokości 102.663,32 zł oraz odsetki za okres od 18 lutego 2006 r. do 11 kwietnia 2013 r. w wysokości 170.344,43 zł.

Po rozpoznaniu wniosku złożonego dnia 24 kwietnia 2013 r., postanowieniem z dnia 14 maja 2013 r. sygn. akt V GCo 108/13 Sąd Rejonowy w P. V Wydział Gospodarczy nadał klauzulę wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 12 kwietnia 2013 r. nr (...).

W dniu 11 kwietnia 2013 r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wobec dłużników solidarnych J. S. i M. S., przy czym odpowiedzialność J. S. wynikała z umowy nr (...) z dnia 21 września 2001 r. o kredyt obrotowy a odpowiedzialność M. S. z tytułu przystąpienia do długu wynikającego z ww. umowy kredytu. Na należność objętą ww. bankowym tytułem egzekucyjnym złożyły się należność główna w wysokości 41.426,29 zł oraz odsetki za okres od 12.11.2007 r. do 11.04.2013 r. w wysokości 52.451,76 zł. Postanowieniem z dnia 26 listopada 2013 r. sygn. akt V GCo 107/13 Sąd Rejonowy w P. nadał klauzulę wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 11 kwietnia 2013 r. przeciwko dłużnikom J. S. i M. S.. Pismem z dnia 15 października 2013 r. żona powoda M. S. zwróciła się do pozwanego z prośbą o wyrażenie zgody na sprzedaż nieruchomości obciążonej hipotecznie, przedkładając w załączeniu operat szacunkowy wyceny nieruchomości. Pismem z dnia 19 listopada 2013 r. pozwany wyraził warunkową zgodę na wyłączenie z księgi wieczystej działek szczegółowo wskazanych w piśmie bez obciążenia hipotecznego po wpłacie na jego rachunek kwoty wynikającej z aktu notarialnego nie mniejszej niż 38.400,00 zł. Aktem notarialnym z dnia 26.11.2013 r. rep. A (...) M. S. sprzedał należące do niej działki, a kwota uzyskana z transakcji pomniejszyła kwotę długu głównego objętego bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...), z którego tytułem należności głównej do zapłaty pozostało 3.026,29 zł. W oparciu o wskazany tytuł egzekucyjny Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w J. prowadzi postępowanie egzekucyjne wobec M. S. pod sygn. akt Km 141/14.

Pismem z dnia 21 lutego 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w J. zawiadomił powoda o wszczęciu postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego Sądu Rejonowego w P.z dnia 14 maja 2013 r. sygn. akt V GCo 108/13.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 09 kwietnia 2010 r. (k. 6 oraz 97), postanowienie Sądu Rejonowego w P.z dnia 14 maja 2013 r. sygn. akt V GCo 108/13 (k. 7), bankowy tytuł egzekucyjny (k. 7v), pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w J.z dnia 18.09.2014 r. (k. 8) oraz z dnia 21.02.2014 r. (k. 8v oraz 98), pismo powoda z dnia 07.10.2010 r. (k. 62 oraz 145), pismo pozwanego z dnia 17.01.2011 r. wraz z potwierdzeniem odbioru(k. 63 oraz 147-148), pismo powoda i M. S. otrzymane przez pozwanego dnia 09.02.2011 r. (k. 64 oraz 146), potwierdzenia wpłat (k. 65-69 oraz 149-153), pismo M. S. z dnia 15.10.2013 r. (k. 70 oraz 159), operat szacunkowy z dnia 04.10.2013 r. (k. 71, 160), akt notarialny z dnia 26.11.2013 r. rep. (...) (k. 89-92), pismo pozwanego z dnia 09.04.2010 r. kierowane do M. S. (k. 93), bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 11.04.2013 r. (k. 94), postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z dnia 26.11.2013 r. (k. 95), pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w J.z dnia 21.08.2014 r. (k. 96), stan sprawy na dzień 03.09.2014 r., oświadczenie pozwanego z dnia 17. (...). (k. 107), historia operacji na koncie kredytowym z dnia 17.03.2015 r. (k. 108)

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na powołanych powyżej dowodach z dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony postępowania co do swej treści, jak i nie budziły takich wątpliwości Sądu. Podkreślić trzeba, że stan faktyczny niniejszej sprawy był bezsporny, a różnice stanowisk stron zasadniczo sprowadzały się do odmiennej oceny prawnej zaistniałych faktów i kwestii zaliczenia wpłat. Niniejsze stanowiło już przedmiot rozważań prawnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód domagał się w niniejszej sprawie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego - bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 12 kwietnia 2013 r. nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w P.V Wydział Gospodarczy w dniu 14 maja 2013 r., sygn.

akt V GCo 108/13, kwestionując podstawę dla wydania tytułu wykonawczego zważywszy na przedawnienia wierzytelności co do której wydano tytuł.

Termin przedawnienia wierzytelności wynikającej z umowy ugody z dnia 28 maja 2007 r. do umowy kredytu obrotowego w rachunku kredytowym nr (...) z dnia 22 listopada 1999 r. (z późn. zm.) wynosił 3 lata. (roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, art. 118 kc). Ponieważ rozwiązanie umowy ugody nastąpiło pismem z 9 kwietnia 2010 r. z tą datą nastąpiła wymagalność przedmiotowego roszczenia i jednocześnie z tą datą rozpoczęło swój bieg przedawnienie. W konsekwencji to z dniem 9 kwietnia 2013r. roszczenie to podlegałoby przedawnieniu gdyby nie nastąpiła jego przerwa, co w niniejszej sprawie miało miejsce.

Bieg przedawnienia zgodnie z treścią art. 123 k.c. może zostać przerwany przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje albo przez wszczęcie mediacji. Po każdym zaś przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

W okresie biegu terminu przedawnienia powód pismem z dnia 7 października 2010 r. zwrócił się do pozwanego Banku o uzgodnienie nowych warunków spłaty kredytów. Wbrew twierdzeniom J. S. nie można podzielić stanowiska, iż pismo to nie stanowiło uznania roszczenia i miało dotyczyć innego kredytu posiadanego przez powoda. W sprawie bezsporne było, że między stronami zawarte były tylko dwie umowy kredytu. J. S. zwracając się pismem z dnia 7 października 2010 r. do banku odnosił się do kredytów (w liczbie mnogiej). Powyższe oznaczało, że wbrew jego twierdzeniom - w piśmie tym nie odnosił się do jednego - konkretnego kredytu, ale obu które posiadał w pozwanym banku. Potwierdza to także dalsza korespondencja stron - pismem z dnia 17 stycznia 2011 r. pozwany zawiadomił, że istnieje możliwość restrukturyzacji zadłużenia powoda wyraźnie wskazując, że chodzi o zadłużenie z tytułu dwóch szczegółowo wskazanych kredytów, przedstawiając stan zadłużenia z obu umów kredytowych oraz wzywając do spłaty zadłużenia, ewentualnie do przedłożenia dokumentów potrzebnych do dokonania restrukturyzacji. W odpowiedzi pismem, które wpłynęło do banku w dniu 9 lutego 2011 r. powód zwrócił się o przedłużenie terminu do przedłożenia dokumentacji.

Wskazana korespondencja stron dotyczyła obu posiadanych przez powoda kredytów i brak racjonalnych podstaw dla stwierdzenia, iż dotyczyła wyłącznie drugiego kredytu tj. tego do którego przystąpiła jego małżonka. Twierdzenia powoda w tym zakresie są sprzeczne z wykładnią językową w/w korespondencji a i nie są poparte żadnymi racjonalnymi motywami również zważywszy na kontekst sytuacyjny. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczność, że nadawcą pisma z dnia 7 października 2010 r. jest powód i jego żona M. S. nie wskazuje na to, iż pismo to dotyczy wyłącznie kredytu za który powód i jego żona odpowiadają solidarnie. Jak wskazano powyższej pismo to dotyczyło obu kredytów - w tym kredytu co do którego M. S. złożyła oświadczenie o przystąpieniu do długu, co oznacza, że miała ona interes w negocjowaniu warunków regulowania zadłużeń.

Powyższa korespondencja stron niewątpliwie wskazuje, że doszło do tzw. uznania niewłaściwego długu. Wymieniony powyżej wniosek powoda z dnia 7 października 2010 r. o uzgodnienie nowych warunków spłaty kredytów ujawnia w sposób niewątpliwy świadomość powoda bycia dłużnikiem pozwanego z obu umów kredytowych, a więc jest uznaniem niewłaściwym długu. Uznanie niewłaściwe długu jest bowiem jedynie oświadczeniem wiedzy dłużnika o istnieniu długu (bycia przez niego dłużnikiem) i nie musi towarzyszyć mu zamiar ani nawet świadomość wywołania jakichkolwiek skutków prawnych, związanych np. z przerwą biegu przedawnienia roszczenia. Powszechnie przyjmuje się, że wszelkie prośby kierowane do wierzyciela, np. o uzgodnienie nowych warunków spłaty kredytów, o czym mowa w ww. wniosku, chociażby nie doszło do porozumienia pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem. Uznanie niewłaściwe polega na tym, że dłużnik nie składa wprawdzie wyraźnego oświadczenia o uznaniu roszczenia, lecz na podstawie objawów jego zachowania kontrahent może zasadnie przyjmować, że dłużnik ma świadomość ciężącego na nim zobowiązania i ma zamiar dobrowolnego spełnienia świadczenia (SA w Warszawie z 15 marca 2013r. sygn. akt VI ACa 1214/12 LEX nr 1369405). Skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia nie jest uzależniony od uznania długu w określonej wysokości. Uznanie niewłaściwe długu dotyczy stanu wiedzy podmiotu składającego oświadczenie, wystarczy zatem, aby dłużnik uznał dług co do zasady. Uznanie niewłaściwe może dotyczyć także roszczeń, których wysokość nie jest jeszcze dokładnie ustalona. Przyjmuje się też, że uznanie niewłaściwe nie musi wskazywać ani podstawy prawnej, ani wysokości uznawanego roszczenia. W czynnościach konkludentnych z natury rzecz nie ma miejsca na oświadczenia co do wysokości uznawanego długu (SA w Krakowie w wyroku z 14 grudnia 2012r. sygn. akt I ACa 1205/12 (LEX nr 1246693)

W okresie ponownego biegu terminu przedawnienia pozwany Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie w dniu 24 kwietnia 2013 r., wystąpił z wnioskiem o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Przedmiotowy wniosek został uwzględniony przez Sąd Rejonowy w P. w dniu 14 maja 2013 r. Złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu ponownie spowodowało przerwanie biegu przedawnienia (orzecz SN z 12 stycznia 2012 r. sygn. akt II CSK 203/11 (LEX nr 1125087).

W konsekwencji Sąd ustalił, że roszczenie pozwanego nie uległo przedawnieniu. Mając na uwadze powyższe, na podstawie powyżej powołanych przepisów, w punkcie I wyroku Sąd oddalił powództwo w całości.

Orzeczenie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu zostało wydane w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. stosownie do wyniku sprawy. Na zasądzoną od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3617 zł złożyło się wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 3600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.